

MUDr. Jiří Běhounek

hejtmán

Žižkova 57, 587 33 Jihlava, Česká republika

Váš dopis značky/ze dne: 14624/ENV/09, 917/M/09 / 27. února 2009

Číslo jednací: KUJI 24085/2009

Vyřizuje/telefon: Mgr. Miroslav Magrot / 564 602 185

V Jihlavě dne: 31. března 2009

Vážený pane ministře,

dne 27. února 2009 jsme obdrželi z Elektronické knihovny Úřadu vlády ČR „Návrh zákona o odpadech a o změně některých zákonů (zákon o odpadech)“ v rámci meziresortního připomínkového řízení.

Kraj Vysočina k návrhu zákona o odpadech zastává stanovisko Komise pro životní prostředí a zemědělství Rady Asociace krajů České republiky na základě usnesení ze dne 23. 3. 2009 a **vyjadřuje tímto zásadní nesouhlas s předloženým návrhem zákona o odpadech v podobě, v jakém byl rozeslán do meziresortního připomínkového řízení, a žádá, aby byl z uvedených důvodů stažen z legislativního procesu.**

Kraj Vysočina považuje za nevhodné připravovat zcela nový zákon o odpadech do doby, než bude vypracována nová dlouhodobá koncepce nakládání s odpady, a proto požaduje zpracovat pouze „euronovelu“ stávajícího zákona o odpadech v nezbytně nutném rozsahu, která bude plně reflektovat novou směrnici o odpadech – Směrnice Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008.

Přestože kraj Vysočina vyjadřuje zásadní nesouhlas s obsahem předložené novely, je připraven podílet se na tvorbě nového vyváženého návrhu zákona o odpadech. Při tvorbě těchto klíčových norem by dle našeho názoru v žádném případě neměly kraje jako subjekty, jejichž fungování se dotčené normy zejména týkají, chybět.

Vážený pane ministře,

pro případné využití při přípravě tvorby nového zákona nebo přípravě další novely nebo pro krajní případ neakceptace našeho návrhu na stažení návrhu zákona v této podobě z legislativního procesu, uplatňuje kraj Vysočina následující zásadní připomínky:

Zásadní připomínky k návrhu zákona jako celku

1. **Připomínka k návrhu zákona:**
Podle čl. 4 odst. 2 Směrnice Evropského parlamentu a rady (ES) č. 98/2008 (cit.) *„Členské státy zajistí, že vypracování právních předpisů o odpadech a odpadových politik bude představovat zcela transparentní proces, který bude dodržovat pravidla vnitrostátního plánování ohledně konzultací a zapojení občanů a zainteresovaných subjektů.“*

K tomu v tomto v případě nedošlo, ačkoliv je kraj Vysočina uveden jako konzultační subjekt v důvodové zprávě k návrhu zákona. Kraj Vysočina nebyl oficiálně ke konzultacím při přípravě nového zákona vyzván.

2. Připomínka k návrhu zákona:
V rámci připomínkového řízení k novele zákona o odpadech z dubna roku 2008 Rada Asociace krajů České republiky mimo jiné po Ministerstvu životního prostředí požadovala, aby **obdobné návrhy zákona o odpadech byly se zástupci obcí a krajů konzultovány již v přípravné fázi jejich tvorby. K tomuto kroku však rovněž nedošlo.**

3. Připomínka k návrhu zákona:
Zákon o odpadech tak, jak je předkládán k připomínkování, neobsahuje podporu přímého energetického využívání směsných komunálních odpadů, jako alternativy k mechanicko - biologické úpravě odpadů (MBÚ).
V kraji Vysočina panuje shoda pro naplnění POH kraje Vysočina (a tím i POH ČR) prostřednictvím přímého energetického využití směsného komunálního odpadu, jako náhrady zdroje energie k tomu vhodných lokalitách.
Podle zpracované Variantské studie proveditelnosti pro naplnění POH kraje Vysočina bylo přímé energetické využívání směsného komunálního odpadu (ze kterého budou vytřídněny veškeré materiálové využitelné složky, včetně biologicky rozložitelných odpadů) vyhodnoceno pro kraj Vysočina jako nejvýhodnější, nejekonomičtější a také nejekologičtější varianta nakládání.
Z tohoto důvodu požadujeme, aby nový zákon o odpadech respektoval energetické využití směsného komunálního odpadu jako rovnocennou a další alternativu pro využívání odpadů. Nesouhlasíme s jednostranným prosazováním technologie zpracování směsných komunálních odpadů - mechanicko biologická úprava (MBÚ). Původce odpadů by měl mít možnost volby při výběru technologie pro využití odpadů, nemělo by dojít k tomu, že stát bude prosazovat pouze jedinou technologii.
Také požadujeme, aby byla v souvislosti s tímto dořešena možnost financování integrovaných projektů se zapojením přímého energetického využití směsného komunálního odpadu z dotačních prostředků EU.

Připomínky k jednotlivým ustanovením návrhu zákona

4. Připomínka k § 1 odst. 2 písm. c) návrhu zákona:
Navrhujeme vypustit § 1 odst. 2 písm. c) a uvedenou problematiku řešit samostatným právním předpisem.
Celou část, která řeší rozšířenou odpovědnost a povinnosti výrobců, distributorů a posledních prodejců vybraných výrobků a s tím související zpětný odběr vybraných výrobků požadujeme řešit samostatným právním předpisem.
Nesouhlasíme začlenit výše uvedenou problematiku do zákona o odpadech. Jedná se o specifickou problematiku, která ve své podstatě neřeší nakládání s odpady, ale nakládání s výrobky, které jsou samostatně řešeny směrnicemi Evropského parlamentu. Tato úprava, která je velmi specifická, zvětšuje objem zákona o odpadech a činí ho nepřehledným a prakticky nevyužitelným pro adresáta právní normy.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.

5. Připomínka k § 2 návrhu zákona:
Požadujeme, aby návrh zákona řešil nakládání s nekontaminovanými zeminami, jak je to řešeno ve stávající právní úpravě – zákon č. 185/2001 Sb. (ve znění zákona č. 9/2009 Sb.).
Tuto připomínku považujeme za zásadní.

6. Připomínka k § 3 odst. 1 písm. d) návrhu zákona:

Navrhujeme následující znění § 3 odst. 1 písm. d):

„d) původcem odpadů - právnická osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady, podnikající fyzická osoba, při jejíž podnikatelské činnosti vznikají odpady, nebo obec pro komunální odpady z domácností“.

V § 3 odst. 1 písm. c) je komunální odpad rozčleněn podle původu na komunální odpad z domácností (z činnosti fyzických osob) a komunální odpad živnostenský (z činnosti právnických nebo podnikajících fyzických osob). Původcem odpadu jsou právnické osoby, při jejichž činnosti vznikají odpady, podnikající fyzické osoby, při jejichž podnikatelské činnosti vznikají odpady, tedy i komunální odpad živnostenský. Nesouhlasíme s tím, aby původcem komunálního živnostenského odpadu byla obec.

V případě, že původce bude mít smlouvu s obcí, na jejímž základě bude využívat systém obce pro nakládání s komunálním odpadem, je třeba problematiku původcovství těchto odpadů a evidenci řešit v návazných ustanoveních zákona. V případě, že bude původce využívat systém obce, je nutné, aby evidenci těchto odpadů vedla pouze obec (nebude docházet ke zdvojení množství produkce odpadů).

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

7. Připomínka k § 3 odst. 1 písm. e) návrhu zákona:

Navrhujeme následující znění § 3 odst. 1 písm. e):

„e) oprávněnou osobou - právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu určeného druhu odpadu, nebo provozovatelem zařízení podle § 17 odst. 3, nebo provozovatelem zařízení podle § 35“.

V zařízeních podle § 17 odst. 3 lze využívat odpady za stanovených podmínek, nevidíme důvod, proč by takovým zařízením měl být odebrán statut oprávněné osoby. Původce podle zákona o odpadech může odpady předávat pouze oprávněným osobám, pokud zařízení podle § 17 odst. 3 nebude oprávněnou osobou, je potom ustanovení § 17 odst. 3 v zákoně zcela nadbytečný a nesmyslný. Požadujeme doplnění pojmu oprávněné osoby o výše uvedené. Stejně tak je to řešeno ve stávající právní úpravě.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

8. Připomínka k § 3 odst. 1 písm. k) návrhu zákona

Jako problematickou v praxi vidíme lhůtu určenou pro shromažďování odpadů u původců.

Jestliže v navrhované vyhlášce o podrobnostech nakládání s odpady je uvedeno, že (cit.):

„Průběžná evidence odpadů se vede při každé jednotlivé produkci odpadů. Za jednotlivou produkci se považuje naplnění shromažďovacího nebo sběrového prostředku nebo převzetí odpadu od původce nebo oprávněné osoby nebo předání odpadu jiné oprávněné osobě. V případech, kdy se jedná o nepřetržitý vznik odpadů, vede se průběžná evidence v týdenních intervalech; při periodickém svozu komunálního odpadu v měsíčních intervalech.“

Z výše uvedeného není zcela zřejmé, zda se bude počátek běhu lhůty počítat až od naplnění shromažďovacího prostředku, tzn. že fyzicky bude odpad shromažďován mnohem déle než 10 měsíců. (např. drobný živnostník bude 110 l shromažďovací prostředek určený pro znečištěnou čisticí tkaninu naplňovat tímto odpadem běžně 1/2 až 3/4 roku). Navíc v době kontroly u drobných živnostníků bude problematické prokazovat, jak dlouho již vzniklý odpad je umístěn ve shromažďovacím prostředku.

9. Připomínka k § 4 odst. 7 návrhu zákona:

Navrhujeme následující znění § 4 odst. 7:

„(7) Pro konkrétní způsoby využití vedlejších produktů ve smyslu odstavce 5 a výrobků z odpadů ve smyslu odstavce 6 musí být splněna kritéria pro využití vedlejších produktů a výrobků z odpadů, pokud jsou stanovena.“

Z ustanovení § 4 je zřejmé, kdy movitá věc není odpadem a za jakých podmínek. V okamžiku, kdy věc není odpadem, nastává otázka, zda musí plnit pro konkrétní způsob využití kritéria pro využití odpadů. Důvodová zpráva uvádí, že budou-li, nebo jsou-li stanovena další kritéria pro konkrétní způsoby využití vedlejších produktů ve smyslu odstavce 5 a výrobků z odpadů ve smyslu odstavce 6, musejí být splněna, přestože v tomto zákoně uvedena nejsou. Z tohoto vyplývá, že se skutečně nemůže jednat o kritéria pro využití odpadů.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

10. Připomínka k § 5 odst. 1 písm. d) návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 5 odst. 1 písm. d):

„d) jiné využití, například energetické využití“.

V hierarchii způsobů nakládání s odpady má energetické využití, hned za materiálovým, své nezastupitelné místo, jak je to uvedeno v článku 4 odst. 1 Směrnice Evropského parlamentu a rady (ES) č. 98/2008. Požadujeme, aby obecné principy nakládání s odpady v ČR byly respektovány, byly v souladu s legislativou EU a trváme na změně tohoto ustanovení.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

11. Připomínka k § 7 návrhu zákona:
Předložený návrh vyhlášky – Katalog odpadů není v souladu s navrhovaným zákonem, zejména v oblasti komunálních odpadů. Požadujeme při dalším zpracování vyhlášky dbát na soulad se zákonem.

12. Připomínka k § 14 odst. 3 návrhu zákona:
Navrhujeme slova „plánů odpadového hospodářství“ nahradit slovy „Plánu odpadového hospodářství České republiky“.

Celé ustanovení pojednává o Plánu odpadového hospodářství České republiky, proto považujeme za vhodné sjednotit terminologii, aby nedocházelo k různým výkladům problematiky.

13. Připomínka k § 17 odst. 1 návrhu zákona:
Navrhujeme upravit lhůty tak, aby respektovaly níže uvedené připomínky.

Podle tohoto ustanovení lze zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů a jednotlivé fáze provozu skládky provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas.

Souhlas se uděluje na dobu určitou, nejvýše 5 let.

S tímto ustanovením souhlasíme, ale pouze mimo udělení souhlasu ke všem fázím provozu skládky, kde dochází k jednoznačné kolizi lhůt. Ustanovení § 105 odst. 9 uvádí, že dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivace a asanace stanoví individuálně pro každou skládku příslušný krajský úřad jako součást provozního řádu. Lhůta nesmí být kratší než 30 let.

V okamžiku, kdy § 17 odst. 1 stanoví, že ke třetí fázi provozu skládky - provozování zařízení určeného k nakládání s odpady za účelem zajištění následné péče o skládku po jejím uzavření krajský úřad udělí souhlas na 5 let, nastává konflikt.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

14. Připomínka k § 17 odst. 8 návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 17 odst. 8:
„8) Provozní řád zařízení odsouhlasený krajským úřadem podle odstavce 1 nebo integrovaným povolením pozbývá platnosti v případě takových změn v právní úpravě nakládání s odpady stanovujících podmínky provozu příslušného zařízení, které by byly v rozporu s odsouhlaseným provozním řádem. V takovém případě musí být provozní řád přepracován a předložen krajskému úřadu ke schválení do 6 měsíců od účinnosti příslušného právního předpisu, který požadavek změny vyvolal, platnost provozního řádu nezaniká, dokud o návrhu nebude rozhodnuto.“
- Provozní řády jsou schvalovány nejen v samostatném řízení podle zákona o odpadech, ale také integrovaným povolením. Pokud zákon o IPPC nestanoví jinak, postupuje se podle zvláštních právních předpisů. Proto je nutné zdůraznit shodu a v obou případech omezit platnost provozních řádů stejným způsobem.
- Upozorňujeme, že podle principu právní jistoty musí až do vydání nového rozhodnutí platit rozhodnutí předchozí.
- Tuto připomínku považujeme za zásadní.**
15. Připomínka k § 19 odst. 1 písm. g) a h) návrhu zákona:
Navrhujeme uvést ustanovení § 19 odst. 1 písm. g) a h) do souladu s bodem 15) důvodů pro vydání Směrnice Evropského parlamentu a rady (ES) č. 98/2008.
- Bod 15) u důvodů pro vydání Směrnice Evropského parlamentu a rady (ES) č. 98/2008 uvádí, že „je nezbytné rozlišovat mezi předběžným skladováním odpadu určeného ke sběru, sběrem odpadu a skladováním odpadu určeného ke zpracování. Zařízení nebo podniky, při jejichž činnosti vzniká odpad, by neměly být považovány za subjekty zabývající se nakládáním s odpady a neměly by podléhat povinnosti získat povolení ke skladování svého odpadu před jeho sběrem“.
- Tuto připomínku považujeme za zásadní.**
16. Připomínka k § 19 odst. 1 písm. j) návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 19 odst. 1 písm. j):
„j) zpracovat plán odpadového hospodářství v souladu s tímto zákonem a vyhláškou, zajišťovat jeho plnění a každé 2 roky provádět jeho hodnocení,“
- Původci, zejména obce by měly vyhodnocovat a ověřovat, zda plán odpadového hospodářství, jímž si stanovily cíle, také plní a tato povinnost by měla být stanovena zákonem.
- Tuto připomínku považujeme za zásadní.**
17. Připomínka k § 19 odst. 2 a § 20 odst. 2 písm. j) návrhu zákona:
Smysl těchto ustanovení – upuštění od třídění a odděleného shromažďování – by měl z logiky věci znamenat, že pokud odpad v prvopočátku vznikne jako směs, není nutné jí se souhlasem příslušného orgánu státní správy třídít a pokud to následná technologie umožňuje, tak směs, která bude zařazena pod určité katalogové číslo, využít nebo odstranit. Avšak v praxi to znamená, že původci a oprávněné osoby odpady, které vyprodukují samostatně, „smíchají“ dohromady a ve směsi se souhlasem příslušného orgánu státní správy předají oprávněným osobám – podle našeho názoru se jedná o míšení. Současně dochází k tomu, že směs odpadů předáváním mezi více subjekty dokonale ztratí svou identitu a konečným důsledkem je v podstatě obcházení zákona o odpadech.
- Zákon nestanovuje konkrétní podmínky, za kterých je tento způsob nakládání s odpady možný a nestanovuje způsob další evidence těchto odpadů, včetně faktu, že zařazení směsi pod jedno katalogové číslo není ze zákona přípustné. V praxi toto

ustanovení činí jak původcům, tak správním orgánům nemalé komplikace. Problematická je zejména evidence odpadů při jejich předávání oprávněným osobám. Podle § 19 je původce odpadů povinen zpracovat základní popis odpadu (u směsi velmi komplikované), vést evidenci (u směsi téměř nerealizovatelné), ověřovat nebezpečné vlastnosti atd..

Navrhujeme:

- a. obě ustanovení zrušit a ze zákona vypustit; nebo**
b. doplnit konkrétní podmínky, za kterých je možné o souhlas k upuštění a odděleného shromažďování žádat, včetně stanovení způsobu zařazení výsledné směsi podle Katalogu odpadů a její evidence.

Naformátováno: Odrážky a číslování

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

18. Připomínka k § 19 odst. 5 návrhu zákona:
Navrhujeme v zákoně vymezit pojem „držitel odpadu“.
V tomto ustanovení je používán pojem držitel odpadu, avšak nikde v předchozích částech návrhu zákona není definován. Požadujeme doplnit definici držitele odpadu ve smyslu čl. 3 odst. 6 Směrnice Evropského parlamentu a rady (ES) č. 98/2008.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
19. Připomínka k § 23 písm. p) návrhu zákona:
Navrhujeme ustanovení § 23 písm. p) přesunout do § 19.
V podstatě se jedná o ponechání stávající úpravy obsažené v § 16 odst. 1 písm. l) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
Nesouhlasíme se změnou a přenesením povinnosti na provozovatele zařízení k odstraňování odpadů. Dojde k porušení hlavní zásady v ochraně ŽP na evropské a mezinárodní úrovni - „znečišťovatel platí“! V tomto okamžiku není znečišťovatelem provozovatel zařízení k odstranění odpadů, ale původce odpadů, který odpady produkuje a měl by platit v případě, že využívá pro ŽP nejméně příznivý způsob nakládání, a měl by vědět jakou měrou.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
20. Připomínka k § 23 písm. q) návrhu zákona:
Navrhujeme v zákoně vymezit pojem „osoba odpovědná“.
V tomto ustanovení je používán pojem osoba odpovědná, avšak nikde v předchozích částech návrhu zákona není definován. Požadujeme doplnit definici odpovědné osoby.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
21. Připomínka k § 26 odst. 2 návrhu zákona:
Navrhujeme vypustit § 26 odst. 2.
Tento odstavce je irelevantní. Pokud podmínku pro zajištění nakládání s odpady podle odstavce 1 splní jednotlivá provozovna, automaticky jí musí plnit celý subjekt, a to vzhledem ke skutečnosti, že množství odpadů určující limit pro jmenování odpadového hospodáře je vždy vztaženo k IČ subjektu, nikoli pouze k provozovně.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
22. Připomínka k § 31 návrhu zákona:
Zavedení plošné povinnosti pro všechny obce třídit 5 využitelných složek komunálního odpadu + biologicky rozložitelný komunální odpad, se stane kontraproduktivním z důvodu nejenom zvýšených nákladů na svoz odpadů, ale provoz celého systému, včetně jeho zavedení.

Dopady na rozpočty obcí budou velmi velké a mnohdy neúčelné. Kapacity pro zpracování a další využití biologicky rozložitelného komunálního odpadu jsou nedostatečné a pokud chybí vazba na další zpracování, nemá individuální plošné třídění smysl. Výstupy ze zpracování biologicky rozložitelných odpadů vytříděných z komunálního odpadu jsou v současném legislativním prostředí téměř nevyužitelné.

Nesouhlasíme s povinností plošného zavedení třídění 5 složek, systém to prodraží, včetně nejistého výsledku. **Navrhujeme nabídnout tuto variantu obcím jako jednu z možností.** Každý, tedy i obec, je povinen při nakládání s odpady dodržovat hierarchii stanovenou legislativou. K tomu, aby jí mohl dodržet – odpady využít, musí správně nastavit systém třídění, tak, aby vytříděná složka byla kvalitní a skutečně materiálově využitelná a celý proces měl smysl.

Podle § 5 odst. 4 se splnění povinnosti přednostního využití odpadů nevyžaduje, jestliže v daném čase a místě neexistují technické nebo ekonomické předpoklady plnění. Obce by měly mít příležitost dokázat, že umí plnit základní obecná pravidla a povinnosti dané zákonem o odpadech a měly by mít možnost zvolit si ten nejlepší ekologicky, technicky a ekonomicky smysluplný, pro občana únosný způsob nakládání s odpady.

Směrnice Evropského parlamentu a rady (ES) č. 98/2008 požaduje do 2015 povinný tříděný sběr papíru, kovu, plastu a skla, je-li to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí (čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 1) a ustanovení § 31 neúměrně a nereálně vysoko přesahuje požadavky evropské směrnice.

Tato úprava jde proti reálným možnostem obcí jako původců komunálních odpadů a znamená zásadní zdražení nakládání s odpady pro občany – obyvatele obcí v kraji. Návrh nevychází ze žádné komplexní ekonomické a environmentální analýzy dopadů navrhovaných změn na samosprávy a občany.

Návrh není založen na kvalitní a odůvodněné koncepci nakládání s komunálními odpady v ČR, kterou by MŽP samosprávám mohlo předložit. V současném ekonomicky velmi nevýhodném podnikatelském prostředí, problematickém trhu s druhotnými surovinami a neexistujícími kapacitami pro materiálové využití vytříděných komodit se nejedná o kvalitně připravený návrh řešení nakládání s komunálními odpady.

Současně nejsou zákonem dostatečně nastaveny kontrolní mechanismy dodržování nastavených systémů. Neexistuje způsob, jak dokázat nekvalitní třídění u fyzických osob.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

23. Připomínka k vyhlášce o podrobnostech nakládání s komunálním odpadem
Předložený návrh vyhlášky absolutně nekoresponduje s návrhem zákona o odpadech. Pokud bude nakládání s komunálními odpady řešeno samostatnou vyhláškou požadujeme, aby byla v souladu se zákonem o odpadech.

Jen pro příklad – zákon navrhuje třídění na 5 složek + BIO, zatímco vyhláška počítá s tříděním na 4 složky + BIO.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

24. Připomínka k § 31 odst. 7 návrhu zákona:
V případě, že v návrhu zákona o odpadech zůstane institut vydávání souhlasu k upuštění od třídění a odděleného shromažďování, navrhujeme toto ustanovení rozšířit i na ostatní využitelné složky komunálního odpadu z domácností, které budou fyzické osoby odkládat na místa k tomu určená.

Shromažďovací prostředky mohou a mnohdy obsahují různé druhy podobných

odpadů, přičemž platí, že do veřejně přístupného kontejneru lze odložit „cokoliv“. Dalším velmi důležitým důvodem je skutečnost, že mnohé obce řeší třídění nápojových kartonů společně s plasty nebo papírem a tato směs končí na dotřídňovacích linkách. Souhlas k upuštění od třídění a odděleného shromažďování zcela postrádá smysl, avšak kontrolní orgány shledávají absenci tohoto souhlasu jako problém.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

25. Připomínka k § 33 odst. 1 písm. d) návrhu zákona:

Požadujeme upravit pojem „domácí kompostování“.

Z této definice není zřejmé, kdo bude provozovat systém sběru a shromažďování v místě bydliště občana. Není zřejmé zda bude občan provozovat systém pro přilehlé okolí a sousedy, kteří nechtějí mít na okrasné zahradě kompost. Domácím kompostováním je zřejmě míněn proces, kdy občan sám vyprodukuje biologicky rozložitelný materiál, sám pro sebe ho zpracuje na zelený kompost, který sám využije. Jednoduchý proces, ale velmi komplikovaná a zavádějící definice.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

26. Připomínka k § 43 a 44 návrhu zákona:

Nesouhlasíme se způsobem řešení a speciální úpravou nakládání s odpady ze zdravotnictví. Definice odpadu ze zdravotnictví není přesná a velmi těžko bude v praxi použitelná, nevyjmenovává všechna zařízení, kde může odpad ze zdravotní péče vznikat. Rovněž přesně nedefinuje, co je myšleno odpadem ze zdravotnictví. Pokud bude vznikat odpad z činností epidemiologicky závažného charakteru, měl by specifické nakládání řešit jiný právní předpis než zákon o odpadech, např. zákon o péči o zdraví lidu. Totéž řeší současně navržená vyhláška, kterou se stanoví způsoby nakládání s odpady ze zdravotnických a jim podobných zařízení.

Původce odpadů ze zdravotnictví je povinen dodržovat zákon o odpadech jako celek a nakládat s odpady podle jejich skutečných vlastností, což je mimo jiné i infekčnost. Podle našeho názoru se jedná o zdvojení povinností. Zákon o odpadech se snaží řešit nedostatky jiných právních předpisů (hygienické a zdravotní). Tím dojde k další zbytečné administrativní zátěži zdravotnických zařízení, přestože principem nového zákona mělo být zjednodušení celé problematiky.

Navrhujeme obě ustanovení vypustit, specifické podmínky nakládání s odpady, které mají nebezpečnou vlastnost infekčnost, řešit prováděcím právním předpisem – podrobnosti nakládání s odpady.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

27. Připomínka k části osmé návrhu zákona jako celku (§§ 54 - 97):

Celou část, která řeší nakládání s vybranými výrobky, odpadními výrobky a zpětný odběr vybraných výrobků, požadujeme řešit samostatným právním předpisem, a to včetně všech souvisejících ustanovení.

Nesouhlasíme se začleněním v zákoně o odpadech. Jedná se o specifickou problematiku, která ve své podstatě neřeší nakládání s odpady, ale nakládání s výrobky, které jsou samostatně řešeny směrnici Evropského parlamentu. Tato úprava, která je velmi specifická, zvětšuje objem zákona o odpadech a činí ho nepřehledným a prakticky nevyužitelným pro adresáta právní normy.

MŽP v důvodové zprávě uvádí, že nový zákon byl připravován i v zájmu přehlednosti právní úpravy v této oblasti, k tomu však nedošlo, naopak.

Definice odpadních výrobků, tak, jak je uvedena v § 55, resp. vazba na další ustanovení zákona, je velmi zavádějící a popírá princip prevence vzniku odpadů a zpětného odběru výrobků. Požadujeme problematiku vzniku odpadů v rámci

zpětného odběru výrobků ponechat tak, jak je řešena ve stávající právní úpravě, zejména se jedná o skutečnost, že výrobek se stane odpadem až v okamžiku předání do zařízení k úpravě, využití nebo odstranění vybraného výrobku.

Praktické příklady podle nové právní úpravy:

- Uživatel vybraného výrobku se rozhodne zbavit již nefunkčního vybraného výrobku (např. staré TV), což je okamžik, kdy se z vybraného výrobku stane odpad (nemá původce ve smyslu zákona o odpadech). Původcem odpadního výrobku (odpadu) se stává výrobce (případně provozovatel kolektivního systému), v okamžiku předání ke skladování za účelem zpracování nebo materiálového využití tj. již v místě zpětného odběru nebo u posledního prodejce. Sice není vyžadován souhlas dle § 17 odst.1, ale co ostatní povinnosti původce odpadů, kdy s odpady původce fyzicky nakládá jiný subjekt, který má vymezeny povinnosti § 57. Jak bude možné kontrolovat plnění povinností původce?
- § 56 odst. 4 – jak je již výše uvedeno, problematika původcovství odpadního výrobku je absolutně nepřehledná, nevyužitelná a zavádějící.
- § 57 odst. 5 – opět viz výše, podle tohoto ustanovení provozovatel místa zpětného odběru a shromažďování odpadních výrobků v podstatě provozuje místo pro shromažďování odpadů, jejichž původcem je výrobce nebo kolektivní systém – praktickou možnost pro splnění povinností původce zde nelze nalézt.
- § 96 odst. 1 písm. a) – ačkoli v úvodu je z definice odpadního výrobku zřejmé, že se téměř vždy jedná o odpad, tak v tomto případě, je odpadní olej blíže specifikován ve své definici tak, že odpadem není.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

28. Připomínka k § 98 odst. 1 návrhu zákona:

Navrhujeme následující znění § 98 odst. 1:

„1) Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu, za každé samostatné zařízení a za každý druh odpadu samostatně. Způsob vedení průběžné evidence pro jednotlivé druhy odpadů stanoví vyhláška.“

Zároveň požadujeme doplnění definice provozovny pro účely tohoto zákona.

Zařízením je podle návrhu zákona technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby, provozovna však definována není. V případě, že budeme vycházet ze živnostenského zákona, je provozovna pouze to, co je uvedeno v živnostenském oprávnění. Původci odpadů a oprávněné osoby ne vždy nakládají s odpady na provozovně, ke které je vázáno zařízení. Zařízení může být provozováno nezávisle na provozovně.

Absence definice provozovny pro účely zákona o odpadech činí v praxi nemalé obtíže, a to jak při správních řízeních, tak při kontrolách.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

29. Připomínka k § 98 odst. 8 návrhu zákona:

Navrhujeme v § 98 odst. 8 vypustit ustanovení o zaslání evidence vydaných integrovaných povolení ministerstvu do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce.

Krajský úřad podle stávající právní úpravy zasílá ministerstvu rozhodnutí o vydání integrovaného povolení podle § 13 odst. 9 zákona č. 76/2002 Sb., a to do 7 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. Další zaslání totožné evidence integrovaných povolení na zařízení 1x za měsíc podle zákona o odpadech považujeme za bezdůvodnou duplicitu.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

30. Připomínka k § 98 odst. 10 návrhu zákona:
Navrhujeme v § 98 odst. 10 nahradit číslovku „10“ za číslovku „9“.
Pravděpodobně se jedná o tiskovou chybu.

31. Připomínka k §§ 101, 102 a 135 návrhu zákona:
Poplatky za nakládání s odpady

Ve vazbě na přílohu č. 11 návrhu zákona, ve které jsou uvedeny sazby poplatků za ukládání komunálních odpadů na skládku a za ukládání technologického materiálu na zajištění skládky za účelem technického zabezpečení skládky, upozorňujeme, že důvodová zpráva k zákonu nedostatečně řeší dopady na ekonomickou a sociální situaci obcí a jejich občanů. Zejména není zřejmé, nakolik je časově reálný přechod na ekologicky příznivé způsoby nakládání s komunálními odpady. Nesouhlasíme s navrhovaným tempem zvyšování poplatků, pokud nebude prokázán ekonomicky i sociálně unosný a zároveň v daném časovém období technologicky reálný přechod na jiné způsoby nakládání s komunálními odpady, zejména s ohledem na situaci na trhu s druhotnými surovinami.

Upozorňujeme, že obce, na jejichž katastrálním území je skládka provozována, nejsou zákonem osvobozeny od poplatku za ukládání odpadů. Smysl neplacení poplatku jako kompenzace zhoršení životního prostředí vlivem provozu skládky na území obce zcela zaniká.

V případě stanovení místního poplatku 500,- Kč dojde díky neosvobození od poplatku k tomu, že obec prostřednictvím provozovatele skládky bude platit poplatky sama sobě.

Současně upozorňujeme na nesoulad a chaos v návrhu zákona o odpadech a návrhu změny zákona o místních poplatcích § 135, kdy poplatek podle tohoto zákona platí původce odpadu. Podle zákona o odpadech stanovený poplatek bude platit provozovatel a podle zákona o místních poplatcích původce. Smyslem nově připravovaného zákona o odpadech mělo být mimo jiné zjednodušení legislativy, ale tento postup tomu zcela odporuje.

Navrhujeme, aby povinnost placení poplatku byla stanovena původci odpadů, ale nikoliv provozovateli skládky.

Nesouhlasíme s přenesením povinnosti placení poplatku na provozovatele skládek. Změnou dojde porušení hlavní zásady v ochraně ŽP na evropské a mezinárodní úrovni - „znečišťovatel platí“ a historicky se vrátíme v této oblasti do minulého století, kdy bylo placení těchto poplatků zavedeno. V tomto okamžiku není znečišťovatelem provozovatel zařízení k odstranění odpadů, ale původce odpadů, který by měl platit v případě, že využívá pro ŽP nepříznivý způsob nakládání a měl by vědět jakou měrou.

Tyto připomínky považujeme za zásadní.

V §§ 101 a 102 navržený způsob stanovování poplatků navrhujeme vypustit nebo změnit.

Navržené technické řešení stanovení výše poplatků je nepřijatelné a nejednoznačné, prakticky nepoužitelné a zbytečně administrativně zatěžující, jak popisujeme níže. Stávající způsob odvádění poplatků jejich příjemcům je zavedený a funkční, s lehkou úpravou je dobře použitelný i nadále, a to bez zbytečné administrativní zátěže. Není nutné poplatníky a správní úřady zahlcovat další administrativou stanovující způsoby plateb a výši odváděných poplatků. Výše je dána zákonem, způsob odvodu rovněž, není důvod znovu stanovovat to, co je již stanoveno - je to pouze otázka kontrolní činnosti. Příslušné úřady by měly mít ve své kompetenci stanovit si způsob úhrad.

Krajské úřady budou stanovovat výměry a přitom se bude postupovat podle správního řádu, avšak navržená právní úprava popírá základní principy a pravidla daná pro správní řízení správním řádem a je s tímto právním předpisem v rozporu.

V § 102 odstavci 2 je uvedeno, že v poplatkovém hlášení vypočte provozovatel zařízení výši záloh poplatku pro následující kalendářní rok a předloží jej krajskému úřadu do 15. října běžného roku. Tato konstrukce je nepoužitelná, pokud se pro výpočet záloh využívá množství uložených odpadů za předchozí rok, evidenční rok je kalendářní, proto nám uniká smysl data 15. říjen, kdy evidence není uzavřena a zálohy se budou stanovovat z vymyšlených a neověřitelných dat, a to každý rok. Dojde ke zbytečné administrativní zátěži jednak pro provozovatele, tak pro příslušné krajské úřady. Není jasné, proč nelze stanovit zálohy a vyměření poplatku najednou, jako je tomu u poplatků za znečišťování ovzduší.

Odstavec 3 souvisí s výše uvedeným, opět nesouhlasíme s rozdělením agend do několika termínů. Termín 15. prosince pro vydání rozhodnutí (v právní moci!) je absolutně nepřijatelný, nerespektuje správní řád; stanovení poplatku je správní řízení, jelikož zákon jinou úpravu nemá. Řízení se může prodloužit, i v ideálním případě je lhůta pro vydání rozhodnutí 60 dnů + doba doručení + doba pro nabytí právní moci. Nebude se jednat o jednoduché případy.

Odstavec 6 - stejné připomínky jako u odstavce 1. Nesouhlasíme s oddělením obou agend. Zbytečná administrativní zátěž. Dále upozorňujeme na fakt, že poplatkové hlášení bude zasláno do 30. ledna a hlášení o produkci a nakládání s odpady do 15. února. Tyto dva termíny budou spolu úzce souviset, zejména s ohledem na ověření zaslaných dat. Díky tomu dojde k dalším konfliktům ve správním řízení.

Odstavec 7 stanovuje lhůtu 30. března pro doručení rozhodnutí v právní moci všem subjektům; ustanovení nerespektuje správní řád, který upravuje správní řízení, zejména v části týkajících se lhůt pro vydání rozhodnutí.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

Navrhujeme § 135 upravit tak, aby výnos z místního poplatku za ukládání odpadů na skládku byl účelově vázán a směřován do oblastí odpadového hospodářství nebo životního prostředí.

Podle navržené právní úpravy jsou poplatky za ukládání odpadů na skládky placeny původcem odpadu. Legislativa však neurčuje účel využití takto přijatých finančních prostředků do rozpočtu obce. Pokud obec sama není provozovatelem takového zařízení, nedochází k efektivnímu využití takto získaných finančních prostředků v odpadovém hospodářství, finanční prostředky jsou využívány v rámci rozpočtu dané obce nebo města.

Jelikož poplatky, které budou příjmem rozpočtu obce, nejsou účelově vázány, navrhujeme doplnit, že finanční prostředky za uložené odpady zatěžující území budou vráceny zpět do odpadového hospodářství nebo životního prostředí.

V tomto případě je nezbytné právní úpravu doplnit o osvobození obcí, na jejichž území je skládka provozována, protože v okamžiku, kdy obec není osvobozena od placení poplatku, by pak docházelo k absurdní situaci, kdy své vlastní prostředky bude obec, na jejímž území je skládka provozována, povinna investovat do ŽP.

Současně upozorňujeme, že § 135 neřeší způsob placení a kontroly placení poplatků.

Celý tento systém místního poplatku je zcela nekonceptní a nedomyšlený a nesouhlasíme s ním, poplatková agenda bude velmi roztříštěná a nekontrolovatelná.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

32. Připomínka k § 102 odst. 3 a 7 návrhu zákona:

Podle této právní úpravy není možné krajským úřadem ověřovat údaje pro stanovení výše poplatku. Data – hlášení o produkci a nakládání s odpady jsou oprávněnými osobami zaslána na příslušné obecní úřady obcí s rozšířenou působností do 15. února. Tyto úřady zkontrolují správnost, data zpracují a ve zpracované podobě elektronicky zašlou do 30. dubna na krajský úřad.

Zatímco krajský úřad do 30. ledna obdrží poplatkové hlášení, ověří údaje, a do 30. března odešle rozhodnutí v právní moci.

Požadujeme synchronizaci lhůt jak v samotném návrhu zákona, tak se správním řádem. Požadujeme zasílat hlášení o produkci a nakládání s odpady příslušnými oprávněnými osobami rovněž na krajský úřad, aby data v hlášení mohla být ověřena.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

33. Připomínka k § 103 návrhu zákona:

Poplatek za komunální odpad z domácností

§ 103 odst. 2 - V definici poplatníků zcela chybí vyjmenované osoby, které v obci žijí, produkuje odpady, ale nemají tam trvalé bydliště, ačkoliv je dále v zákoně počítáno s tím, že poplatníkem jsou všichni, kdo produkuje – dojde tím pádem k únikům poplatků za produkci a nakládání s odpady, které obec bude muset zaplatit – **toto požadujeme doplnit a dořešit.**

Nastavený systém bohužel nezohledňuje ty případy, kdy jsou byty pronajímány fyzickým osobám, které mají trvalý pobyt mimo danou obec, ale odpad samozřejmě v obci produkuje. Tyto osoby nejsou zahrnuty mezi poplatníky v § 103 odst. 2. Pro obce to znamená velký problém, na který doplácí ti, kteří poplatek platí.

§ 103 odst. 3 - V tomto ustanovení je uvedeno, že plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad. Není zřejmé, zda bude muset obec plátcí, tj. vlastníkovu nemovitosti, prokazovat, že komunální odpad zde vzniká nebo zda má plátcé jen vazbu na poplatníka bez dalšího prokazování vzniku komunálního odpadu. Poplatek je postaven na institutu trvalého pobytu v obci, ale jak si bude plátcé poplatku ověřovat trvalý pobyt poplatníka pokud se jedná např. o bytová družstva vlastníci větší množství bytových domů, když nemá přístup do evidence obyvatel? Výše uvedené znamená další administrativní zátěž pro tyto subjekty.

§ 103 odst. 5 - Zohlednění úrovně třídění občanů při stanovení výše poplatku za komunální odpad, tzn. ekonomická motivace, by mohlo občany motivovat lépe a více třídít, ale takové hledisko se velmi přeceňuje. Jakým způsobem bude tento princip uplatňován v sídlištní zástavbě, kde bytové domy mají společné nádoby pro odkládání směsného komunálního odpadu např. pro 70 a více poplatníků? Toto se jeví jako nereálné. Naopak se tady otevírá prostor pro výskyt "černých skládek", nepovolené ukládání komunálních odpadů mimo místa určená ve snaze poplatníků vyprodukovat co nejmenší, nejlépe žádné množství komunálního odpadu. Další způsoby nepovoleného a v podstatě neprokazatelného nakládání s komunálními odpady se samy nabízejí – spalování v lokálních topeništích, odkládání do kontejnerů na tříděné složky, odkládání před vrata sběrných dvorů v zavírací době atd.

Věříme, že předložením tohoto návrhu úpravy poplatků za komunální odpad jako nástroje obcí při jejich snažení kvalitně a účelně nakládat s komunálními odpady neměl předkladatel záměr navrátit se do minulého století a do období, kdy byla vytvořena první legislativní úprava nepřilíživě řešící nakládání s komunálními odpady.

Stávající právní úprava je pro obce vyhovující, jedná se zde pouze o problém určení nedostatečné výše (stropu) poplatku, kdy obce dotují systémy nakládání s komunálními odpady ze svých rozpočtů.

Podle stávající právní úpravy má obec možnost volby způsobu vybírání plateb od občanů, a to místní poplatek nebo poplatek za komunální odpad. Díky těmto způsobům se z obcí celkem vymítily „černé skládky“ a nepovolené nakládání s odpady, poplatky jsou vymahatelné a plní svůj smysl.

Obce by měly mít při stanovení způsobu platby od občanů možnost volby a podle místních podmínek by si měly samy určit, jaký způsob plateb je pro ně vyhovující. Obec je samosprávný subjekt, který musí plnit povinnosti původce a jako takový je schopen vybrat si takový způsob nakládání s komunálním odpadem, způsob platby od občanů a motivační prvky, aby byl schopen plnit podmínky stanovené legislativou a POH kraje.

Takto nastavená právní úprava je nejenom prakticky nerealizovatelná, ekonomicky nákladná a v nakládání s komunálními odpady krokem o 10 let zpět a nesouhlasíme s ní. Požadujeme tuto problematiku řešit variantně s možností volby pro obce. Dále požadujeme v důvodové zprávě zohlednit nákladnost zavedení celého systému pro obce a to z hlediska provozu systému, tak z hlediska administrativní zátěže.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

34. Připomínka k § 106 návrhu zákona:

Požadujeme v § 106 odst. 1 upravit způsob platby poplatku při změně majitele vozidla, terminologii a sjednotit toto ustanovení se zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Pokud je již vozidlo v České republice registrováno, platí se poplatek při první přeregistraci vozidla. Je v celku logické, že majitel vozidla, které již v ČR bylo registrováno, zaplatí stanovený poplatek při jeho přeregistraci. V tomto okamžiku celý proces placení poplatků za přeregistraci vozidel registrovaných v ČR tím pádem končí. Při jakékoli další přeregistraci už další majitel nebude platit žádný poplatek. Za prvé je tento postup zcela diskriminující pro prvního majitele „ojetého“ vozidla, protože jakýkoli další majitel poplatek platit nebude. Za druhé smysl finančních příspěvků na provoz systému nakládání s autovraky v ČR do rozpočtu SFŽP ČR je ukončen první registrací.

Upozorňujeme, že zákon č. 56/2001 Sb., podle kterého se vede registr vozidel a vozidla se registrují, nezná termín přeregistrace. Toto ustanovení je použito již ve stávající právní úpravě a dochází k tomu, že některé odbory dopravy obecních úřadů vycházejí pouze ze zákona č. 56/2001 Sb. a za "přeregistraci" poplatek nevybírají a některé termín přeregistrace uznávají, ale v případě dalšího majitele vozidla už se nejedná o přeregistraci první, ale druhou a zde už nelze poplatek vybírat.

Díky nekvalitní právní úpravě a nejednotnosti zákonů nemůže dojít ani ke sjednocení výkonu státní správy.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

V § 106 odst. 2 a odst. 5 navrhujeme nahradit slova „odstavce 2“ na „odstavce 1“.

Pravděpodobně se jedná o chybu tisku.

35. Připomínka k § 107 odst. 2 návrhu zákona:

Navrhujeme následující znění § 107 odst. 2:

„2) Ministerstvo financí stanoví minimální prodejní cenu odnosné tašky.“

Pokud může Ministerstvo financí stanovit minimální prodejní cenu odnosné tašky, znamená to, že taky nemusí. Význam celého ustanovení se tímto ztrácí.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

36. Připomínka k § 108 návrhu zákona:

Navrhujeme v § 129, resp. § 131, doplnit pro obce s rozšířenou působností oprávnění kontrolovat fyzické osoby, resp. oprávnění vstupovat do cizích objektů a na pozemky, které neslouží pro podnikatelskou činnost.

Novou právní úpravou je rozšířeno oprávnění ukládat pokuty fyzickým osobám. V § 129 však chybí obcím s rozšířenou působností svěření kompetence oprávnění fyzické osoby kontrolovat. V § 131 chybí oprávnění vstupovat do cizích objektů (např. objekty, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady) a na pozemky, které neslouží pro podnikatelskou činnost. Pokud toto nebude doplněno, nelze § 108 odst. 1 písm. a), b), c), e), h) realizovat.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

37. Připomínka k § 109 odst. 7 návrhu zákona:

Navrhujeme následující znění § 109 odst. 7 písm. a):

„a) nepředloží krajskému úřadu pravdivé poplatkové hlášení podle § 102 odst. 2 a odst. 6.“

Tuto změnu navrhujeme v případě, že institut poplatkového hlášení ze zákona nebude vypuštěn. Podle návrhu zákona bude podáváno poplatkové hlášení jak pro určení výše záloh, tak pro stanovení vlastního poplatku, z toho důvodu by měla být možnost sankce za obě ustanovení.

Požadavkem pravdivosti podaného hlášení bude zcela přenesena zodpovědnost ohlašovatele za kvalitu a pravdivost předávaných dat. Pokud by tomu tak nebylo, měla by správnímu orgánu být dána možnost nepravdivost podávaných dat sankcionovat.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

38. Připomínka k sankčním kompetencím jako celku:

Předložená změna sankčních oprávnění je velmi rozsáhlá. Víťáme tuto změnu vzhledem ke skutečnosti, že doposud kontrolní pravomoci krajských úřadů nebylo možné naplnit a kontrolní činnost není smysluplná bez možnosti dalších správních úkonů. Navržený způsob však dle našeho názoru svědčí o naprosté nepromyšlenosti, nekonceptnosti návrhu a tlaku ČIŽP na předkladatele, včetně toho, že odůvodnění navrhované změny je nedostatečné.

Je nutné, aby předkladatel promyslel vazbu na kompetence svěřené krajským úřadům, obecním úřadům obcí s rozšířenou působností a zvážil rozsah činností vykonávaných těmito úřady (ČIŽP je nejvýznamnější kontrolní orgán). Díky tomuto návrhu dojde k velkému zvýšení nákladů na plnění přenesené působnosti.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

39. Připomínka k § 113 odst. 1 návrhu zákona:

Navrhujeme následující znění § 113 odst. 1:

„1) Právnícká osoba a fyzická osoba podnikající za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.“

Toto ustanovení by se nemělo týkat pouze právníckých osob, je to velmi

znevýhodňující pro fyzické osoby podnikající.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

40. Připomínka k § 114 odst. 2 návrhu zákona:
Navrhujeme v § 114 odst. 2 následující znění věty první:
„Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení; pokuty uložené krajským úřadem a inspekci vymáhá příslušný celní úřad.“
Pokuty uložené krajským úřadem jsou z 50 % příjmem kraje, na jehož katastrálním území došlo k porušení právních předpisů, a z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí ČR. V případě, že příjemcem pokut uložených krajským úřadem má být z 50% stát, s čímž nesouhlasíme, požadujeme, aby tyto sankce stát rovněž vybíral a vymáhal. Kraje nebudou suplovat práci organizací, k tomu účelu zřízených. Díky tomuto návrhu dojde k velkému zvýšení nákladů na plnění přenesené působnosti.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
41. Připomínka k § 114 odst. 4 návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 114 odst. 4:
„4) Pokuty uložené krajským úřadem jsou příjmem kraje, na jehož katastrálním území došlo k porušení právních předpisů“
Zásadně nesouhlasíme se skutečností, že pokuty, zejména při vynaložení veškerého úsilí k jejich udělení, vybírání a vymáhání, by měly být z 50% příjmem rozpočtu státu.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
42. Připomínka k § 114 návrhu zákona:
Navrhujeme do znění § 114 doplnit, že pokuty, které jsou příjmy krajů, obcí nebo obcí s rozšířenou působností budou účelově vázány k ochraně životního prostředí.
Jestliže se jedná o pokuty za správní delikty v odpadovém hospodářství je žádoucí, aby se tyto pokuty vázaly k ochraně životního prostředí v obcích či krajích.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
43. Připomínky k části 11 Správní delikty
V části správních deliktů chybí ustanovení sankce za tzv. zbytková porušení, požadujeme je do návrhu zákona doplnit.
Znamená to, že se právnická osoba a podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem (např. nepředá odpad, ale spaluje ho).
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
44. Připomínka k § 123 písm. b) návrhu zákona:
Navrhujeme v § 123 písm. b) upřesnit, k jakým návrhům budou orgány ochrany veřejného zdraví dávat své stanovisko.
Z této úpravy není zřejmé, k jakým návrhům budou orgány ochrany veřejného zdraví dávat své stanovisko.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
45. Připomínka k § 126 písm. e) a g) návrhu zákona:
Obě citovaná ustanovení svěřují celním orgánům stejnou kompetenci. Doporučujeme upravit.

Jedna kompetence se nejspíš bude týkat vybírání a vymáhání pokut podle zákona o odpadech.

46. Připomínka k § 128 odst. 2 písm. j) návrhu zákona:
Navrhujeme zrušit limit 100 t pro udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady a převést kompetenci pouze na obecní úřad obce s rozšířenou působností.

Tento limit činí v praxi nemalé problémy, zejména pro žadatele v orientaci mezi správními orgány, které předmětný souhlas udělují a následně pro správní orgány při změnách již vydaných rozhodnutí.

V praxi se často stává, že původce má v době, kdy žádá o souhlas, produkci větší než 100t/rok a příslušným k vydání souhlasu je krajský úřad, může tomu být i naopak při produkci nižší. Následně, když např. za dva roky žádá o změnu rozhodnutí má produkci nižší/vyšší, krajský úřad již není kompetentním orgánem. Původce má velký chaos v tom, zda mu původní souhlas stále platí, když už neprodukuje takové množství odpadu a u koho má vlastně žádat. V okamžiku, kdy chce nahradit stávající souhlas novým a ten první souhlas vydal jiný orgán státní správy, nelze úkon provést.

Velmi by se tím zjednodušilo vydávání souhlasů původcům odpadů, zmenšila by se administrativní zátěž firmám a státní správa by se přiblížila původcům.

Navrhujeme veškerou agendu, která souvisí s původci, svěřit do kompetencí obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a agendu související s oprávněnými osobami aj. do kompetencí krajských úřadů.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

47. Připomínka k § 128 odst. 2 písm. m) návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 128 odst. 2 písm. m):

„m) může zakázat provoz zařízení ke sběru, výkupu, využití a odstraňování odpadů, nespĺňuje-li provozovatel tohoto zařízení podmínky stanovené jinými právními předpisy pro nakládání s odpady a mohlo-li by v důsledku toho dojít k ekologické újmě,“

Dle tohoto ustanovení může krajský úřad zakázat provoz pouze zařízení k odstraňování odpadů, pokud nespĺňuje provozovatel zařízení podmínky stanovené jinými právními předpisy nebo by mohlo při jeho činnosti dojít k ekologické újmě. Není logické, že se toto ustanovení vztahuje jenom na zařízení k odstraňování odpadů, stejná situace může nastat i v zařízení k využívání odpadů případně i v zařízení ke sběru, výkupu odpadů nebo v zařízení ke skladování odpadů.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

48. Připomínka k § 128 odst. 2 písm. k) návrhu zákona:
V případě, že institut vydávání souhlasů k puštění a oddělenému shromažďování v návrhu zákona zůstane, navrhujeme zrušit limit 100 t pro udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady původce a převést kompetenci pouze na obecní úřad obce s rozšířenou působností.

Důvody jsou totožné jako u připomínky k § 108.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

49. Připomínka k § 128 odst. 2 písm. r) návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 128 odst. 2 písm. r):

„r) vydává rozhodnutí původci odpadů ze zdravotnictví k manipulačnímu řádu, pokud není součástí provozního řádu,“

Tato kompetence je v rozporu s § 44 návrhu zákona vzhledem k tomu, že toto

ustanovení neřeší oprávněné osoby, které nakládají s odpady ze zdravotnictví.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

50. Připomínka k § 128 odst. 2 písm. b) návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 128 odst. 2 písm. b):
„b) ukládá pokuty za správní delikty podle části jedenácté; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,“
V předloženém návrhu ustanovení chyběl středník, jeho absence by mohla zabránit tomu, aby nápravná opatření mohla být stanovena samostatným rozhodnutím.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
51. Připomínka k § 129 odst. 1 písm. i) a j) návrhu zákona:
Navrhujeme zrušit limit 100 t pro udělení souhlasu k nakládání s nebezpečnými odpady a souhlas k upuštění od třídění a odděleného shromažďování původci odpadů a převést kompetenci pouze na obecní úřad obce s rozšířenou působností.
Důvody jsou totožné jako u připomínky k § 108.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
52. Připomínka k § 129 odst. 1 písm. l) návrhu zákona:
Navrhujeme následující znění § 129 odst. 1 písm. l):
„l) vydává rozhodnutí původci odpadů ze zdravotnictví k manipulačnímu řádu, pokud není součástí provozního řádu,“
Odůvodnění viz připomínka k § 128 odst. 2 písm. r).
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
53. Připomínka k § 129 odst. 4 písm. b) návrhu zákona:
Z hlediska územního a stavebního řízení navrhujeme změnit institut vydávání vyjádření na institut vydávání závazného stanoviska v souladu se správním řádem a stavebním zákonem.
Vzhledem k tomu, že došlo ke změně legislativy v oblasti správního řízení a stavebního řádu, stává se pravidlem, že mnohé stavební úřady nerespektují vyjádření k územnímu a stavebnímu řízení vydané orgánem státní správy v odpadovém hospodářství, protože se nejedná o závazné stanovisko a podmínky pro daný záměr ve vyjádření uvedené nepřevzou do svých rozhodnutí.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
54. Připomínka k § 132 odst. 2 návrhu zákona:
Navrhujeme v § 132 odst. 2 nahradit slova „§ 103 odst. 4“ za slova „§ 105 odst. 4“ a dále nahradit slova „§ 104“ za slova „§ 105 odst. 9“.
Jedná se o chybné odkazy na ustanovení zákona.
Tuto připomínku považujeme za zásadní.
55. Připomínka k § 133 návrhu zákona:
Požadujeme v přechodných ustanoveních komplexně vyřešit otázku platnosti souhlasů a provozních řádů vydaných podle zákona č. 185/2001 Sb.
Není řešeno přechodné období pro platnost souhlasů k nakládání s nebezpečnými odpady vydávaných dle § 16 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., souhlasů k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů vydávaných dle § 16 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., resp. § 18 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., souhlasy dle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. pro zařízení ke sběru a výkupu odpadů, využívání odpadů

(s výjimkou využívání BRO) nebo odstraňování odpadů (s výjimkou skládek) a to tak, aby dotčené subjekty měly dostatek času k vyřízení předmětných souhlasů dle nového zákona. Jedná se o souhlasy, s omezenou dobou platnosti, ale mohou být vydávány také na dobu neurčitou, kde může nastat zásadní problém.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

Požadujeme vyřešit a sjednotit platnost stávajících souhlasů k provozování zařízení ve vztahu k zákonu č. 76/2002 Sb.

Podle § 133 se platnost stávajících souhlasů k provozování zařízení omezuje na dobu dvou let od nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle zákona č. 76/2002 Sb. je platnost integrovaného povolení neomezená. Provádí se jen změny integrovaného povolení na základě přezkumu integrovaného povolení za podmínek daných § 18 odst. 2 zákona č. 76/2002 Sb..

V případě, že toto nebude sjednoceno, budou platit jiné podmínky pro provoz zařízení v režimu zákona IPPC a jiné v režimu zákona o odpadech.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

Osobami oprávněnými k vypořádání námi uplatněných připomínek jsou Ing. Pavla Bendová, e-mail: bendova.p@kr-vysocina.cz, tel. 564 602 515, popř. Ing. Jan Jones, e-mail: jones.j@kr-vysocina.cz, tel. 564 602 503.

S pozdravem

Vážený pan
RNDr. Martin Bursík, ministr životního prostředí

Ministerstvo životního prostředí ČR
Vršovická 65
100 10 PRAHA 10